

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 6C/297/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114220055
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2017:5114220055.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudcom Mgr. Andrejom Kekelym v právnej veci žalobcu: DPS financial consulting, s. r. o., so sídlom Tamaškovičova 17/2742, 917 01 Trnava, IČO: 46 713 930, právne zastúpená advoconsulting s. r. o., so sídlom Tamaškovičova 17/2742, 917 01 Trnava, IČO: 47 253 428, proti žalovanému: R. N.Á. (B. Č.), I.. XX.XX.XXXX, G. Z. Y. XXX/XX, XXX XX Ž., Š. T. M., o zaplatenie 312,80 eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalobu o zaplatenie sumy 368,15 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 312,80 eur od 28.09.2013 do 31.12.2014, zamieta.

Konanie o žalobe v časti o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 312,80 eur od 01.01.2015 do zaplatenia zastavuje.

Žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou zo dňa 09.06.2014 doručenou Okresnému súdu Žilina dňa 10.06.2014 sa žalobca domáhal vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by žalovanému bola uložená povinnosť zaplatiť mu sumu 312,80 eur spolu s príslušenstvom tejto pohľadávky v sume 55,35 eur a úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 312,80 eur od 28.09.2013 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu žalobca skutkovo odôvodnil tým, že odvodzuje svoju aktívnu vecnú legitímáciu zo zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo dňa 27.09.2013 uzavretej medzi spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a. s. so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej aj ako „SISp“) ako postupcom a ním ako postupníkom. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanému SISp oznámené listom zo dňa 11.10.2013. SISp ako jeho právny predchodca uzavrela so žalovaným zmluvu o bežnom účte v znení jej dodatkov, ktorej predmetom bolo zriadenie bežného účtu a poskytnutie povoleného prečerpania v prospech žalovaného. Touto zmluvou sa žalovaný, okrem iného, zaviazal aj dodržiavať Všeobecné obchodné podmienky SISp účinné od 01.08.2002 (ďalej len „VOP“) a Obchodné podmienky SISp pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a MIKRO podnikateľom účinné od 01.07.2007 (ďalej len „OP“). Žalovaný prekročením rámca povoleného prečerpania porušil OP, čím v zmysle OP vznikla SISp voči žalovanému pohľadávka z nepovoleného prečerpania. Nakoľko žalovaný pohľadávku z nepovoleného prečerpania v súlade s OP neuhradil, SISp žalovanému poskytnuté povolené prečerpanie v súlade s ustanoveniami OP zastavila. Zmluvou o postúpení pohľadávok mu bola SISp postúpená pohľadávka z nepovoleného prečerpania na účte žalovaného, ktorá ku dňu postúpenia pozostávala z istiny 312,80 eur, spolu s jej príslušenstvom ku dňu 27.09.2013 v sume 55,35 eur. Výzvou

zo dňa 21.11.2013, ako nový vlastníak pohľadávky, vyzval žalovaného na jej zaplatenie. Žalovaný ani po výzve jeho pohľadávku neposlal neuhradil.

3. Žalobca k podanej žalobe nepriložil ním označené dôkazy (zmluva o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX H., oznámenie o postúpení pohľadávky žalovanému zo dňa 11.10.2013, zmluva o bežnom účte, výpis z histórie pohybov na účte žalovaného, VOP, OP a výzva na zaplatenie zo dňa 21.11.2013), pričom tak na ich predloženie bol vyzvaný súdom výzvou zo dňa 14.11.2014. Žalobca na túto výzvu reagoval podaním zo dňa 12.12.2014, ktorým súdu doručil vo fotokópii ako listinné dôkazy: zmluvu o sporožirovom účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX špecifický symbol XXXXXXXXXXX uzavretú medzi SISp a žalovaným ako klientom dňa 10.05.2000 (na č. l. 10.05.2000), zmluvu o vydaní bankovej platobnej karty uzavretú medzi SISp a žalovaným dňa 10.05.2000 (na č. l. 34 rub spisu), 2 x zmluvu o vydaní a používaní bankovej platobnej karty uzavretú medzi SISp a žalovaným dňa 10.05.2000 (na č. l. 34 a 34 rub spisu), zmluvu o vydaní a používaní bankovej platobnej karty uzavretú medzi SISp a žalovaným dňa 10.06.2005 (na č. l. 33 rub spisu), zmluvu o kontokorentom úvere uzavretú medzi SISp ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom dňa 19.02.2004 (na č. l. 36 spisu), zmluvu o kontokorentom úvere uzavretú medzi SISp ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom dňa 04.06.2004 (na č. l. 32 spisu), upomienku SISp zo dňa 13.01.2015 adresovanú žalovanému (na č. l. 33 spisu), oznámenie SISp o postúpení pohľadávky zo dňa 11.10.2013 (na č. l. 38 spisu), zmluvu o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE uzavretú medzi SISp a žalobcom dňa 27.09.2013 (na č. l. 39 spisu), list žalobcu zo dňa 21.11.2013 adresovaný žalovanému (na č. l. 46 spisu). Zároveň žalobca týmto podaním súdu doručil CD nosič (v prílohovej obálke spisu), na ktorom sa nachádzali 4 dátové súbory vo formáte xls, ktoré obsahovali výpis z histórie pohybov na bankovom účte žalovaného: č. XXXXXXXXXXX za obdobie od 10.05.2000 do 31.12.2008 a od 01.01.2009 do 25.07.2011 a č. XXXXXXXXXXX za obdobie od 25.07.2011 do 26.09.2013.

4. Žalovaný sa k žalobe, ktorá mu bola doručená riadne do vlastných rúk dňa 29.10.2014, aj napriek výzve súdu v určenej lehote písomne nevyjadril.

5. Súd vo veci vykonal pojednávanie dňa 07.04.2017 za neúčasti strán sporu a právneho zástupcu žalobcu (§ 180 CSP). Od predvolania žalobcu na pojednávanie súd upustil podľa ust. § 178 ods. 1 CSP, pričom jeho právny zástupca mal predvolanie na pojednávanie riadne doručené dňa 08.03.2017 a žalovaný mal predvolanie na pojednávanie riadne doručené dňa 06.03.2017.

6. Právny zástupca žalobcu, ako aj žalobca, do začiatku pojednávania svoju neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnil a nepožiadal o jeho odročenie. Až dňa 10.04.2017 (t. j. 3 dni po pojednávaní) právny zástupca žalobcu doručil súdu podanie zo dňa 03.04.2017 o značené ako „Doplnenie a čiastočné späťvzatie Návrhu na vydanie platobného rozkazu zo dňa 09.06.2014 a Súhlas s prejednaním veci v neprítomnosti“ (k tomuto podaniu pripojil ďalšie podanie označené ako „Doplnenie a čiastočné späťvzatie Návrhu na vydanie platobného rozkazu zo dňa 09.06.2014“ a niektoré ďalšie listinné dôkazy), na ktoré však súd logicky prihliadať na pojednávaní a svojom rozhodnutí verejne vyhlásenom na tomto pojednávaní dňa 07.04.2017 nemohol.

7. Žalovaný svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnil podaním zo dňa 04.04.2017 doručeným súdu prostredníctvom elektronickej pošty, a to z dôvodu svojej služobnej cesty v tento deň. Zároveň uviedol, že aj je potrebná jeho účasť na pojednávaní, žiada o preloženie pojednávania a v prípade, že jeho účasť na pojednávaní nutná nie je, súhlasí s pojednávaním aj v jeho neprítomnosti. Napokon sa žalovaný vyjadril v tomto podaní tak, že si vôbec nie je vedomý dlhu.

8. Súd tak pri svojom rozhodnutí vychádzal z nasledovných skutkových zistení, ktoré vyplynuli z dôkazov produkovaných žalobcom do momentu vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania, a to na pojednávaní dňa 07.04.2017 (§ 154 CSP).

9. Dňa 10.05.2000 uzavrela SISp ako banka so žalovaným ako klientom a majiteľom účtu zmluvu o sporožirovom účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX špecifický symbol XXXXXXXXXXX. Touto zmluvou sa zaviazala SISp zriadiť dňom podpisu zmluvy žalovanému sporožirový účet vedený v Sk, a to formou bežného účtu, ktorý mal byť určený na realizáciu hotovostného a bezhotovostného platobného styku. (bod 1 zmluvy) ďalej bolo v zmluve dohodnuté, že na žiadosť žalovaného po splnení podmienok stanovených v zmluve o vydaní a používaní bankovej platobnej karty príslušného typu, môže SISp vydať žalovanému kartu, na čo však žalovaný nárok nemá. (bod 7 zmluvy) V bode 9 zmluvy bolo dojednané, že SISp nie je povinná realizovať príkaz, ktorý nie je krytý finančnými prostriedkami na účte. Ak SISp zrealizuje takýto príkaz, uhradí si svoju pohľadávku bez ďalšieho súhlasu žalovaného z vkladov, ktoré budú na účet zaúčtované. Debetný zostatok na účte bola SISp oprávnená úrokovať úrokovou sadzbou stanovenou vyhlásenými obchodnými podmienkami. Podľa bodu 10 zmluvy bola SISp oprávnená i bez príkazu žalovaného zúčtovať z účtu svoje splatné pohľadávky, poplatky a náhrady za vedenie účtu, bankové operácie a mimoriadne služby podľa platného Sadzobníka poplatkov a náhrad SISp.

10. Dňa 10.05.2000 uzavrela SISp so žalovaným dve zmluvy o vydaní a používaní bankovej platobnej karty, a to jednej na držiteľa a majiteľa vyššie uvedeného účtu - žalovaného a druhej na držiteľa a spoludisponenta účtu - Pavla Barčíka, pričom na oboch kartách bol limit karty: hotovostný 5.000,- Sk denne, bezhotovostný 15.000,- Sk denne a celkový 20.000,- Sk denne.

11. Dňa 10.06.2005 uzavrela SISp so žalovaným zmluvy o vydaní a používaní obnovennej bankovej platobnej karty na držiteľa a majiteľa vyššie uvedeného účtu - žalovaného, pričom na karte bol limit karty: hotovostný 15.000,- Sk denne, bezhotovostný 45.000,- Sk denne a celkový 60.000,- Sk denne.

12. Dňa 19.02.2004 uzavrela SISp ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom zmluvu o kontokorentnom úvere, ktorej predmetom bolo poskytnutie kontokorentného úveru č. 0421319095/1/1 veriteľom dlžníkovi za nasledovných podmienok: výška úverového rámca: 30.000,- Sk, úroková sadzba: premenlivá 10,85 % ročne, splatnosť úrokov: ročne, k 31.12. kalendárneho roka, konečná splatnosť úveru: 18.02.2005, úrok z omeškania: 26,40 % ročne, poplatok za poskytnutie úveru: 2 % z výšky úverového rámca splatný pri podpise zmluvy, úrok z prečerpania: 26,40 % ročne, poplatok za správu úveru: 0,20 % z výšky úverového rámca / mesačne, č. sporozírového účtu dlžníka: XXXXXXXXXXXX/XXXX s tým, že úrokové sadzby mali byť platné ku dňu podpisu zmluvy a zmena výšky ktorejkoľvek úrokovej sadzby sa mala riadiť VOP veriteľa účinnými od 01.08.2002. (čl. I. zmluvy) Veriteľ sa zaviazal dlžníkovi poskytnúť úver takým spôsobom, že bude realizovať príkazy dlžníka na prevod alebo výbery finančných prostriedkov z účtu dlžníka č. XXXXXXXXXXXX/XXXX aj v prípade, ak nebude existovať dlžníková pohľadávka z účtu, ktorá vznikla v dôsledku pripísania platieb uskutočnených v prospech jeho účtu alebo vkladom hotovosti na tento účet, a to do výšky úverového rámca. Čerpanie úveru bol dlžník oprávnený požadovať až do času konečnej splatnosti v rozsahu dohodnutého úverového rámca. Veriteľ bol oprávnený odmietnuť vykonať príkaz dlžníka na prevod alebo na výber finančných prostriedkov, realizáciou ktorého by došlo k prekročeniu úverového rámca. Ak by bol rozsah čerpaného úveru väčší ako je úverový rámec v čase pred termínom konečnej splatnosti, bol dlžník povinný veriteľovi zaplatiť úrok z prečerpania v dohodnutej výške zo sumy, o ktorú je rozsah čerpaných peňažných prostriedkov väčší ako úverový rámec. (čl. II. body 1, 2 a 3 zmluvy) Dlžník sa zaviazal splatiť poskytnutý úver v dohodnutom čase, v stanovenom čase platiť úroky a poplatky dohodnuté v zmluve, ďalšie poplatky a náklady spojené s úverom a dodržiavať dohodnuté podmienky. (čl. II. bod 4 zmluvy) Zmluva bola uzavretá na dobu určitú 1 roka odo dňa podpísania zmluvy zmluvnými stranami. Doba trvania zmluvy sa však mala predĺžiť vždy o dobu jedného roka, ak dlžník neoznámí veriteľovi najneskôr v lehote 1 mesiaca pred uplynutím doby trvania zmluvy (pôvodnej alebo predĺženej), že nemá záujem o predĺženie doby trvania zmluvy, maximálne však do dosiahnutia 65. roku veku dlžníka. V prípade predĺženia zmluvy sa mala splatnosť úveru predĺžiť o dobu, o ktorú bola predĺžená účinnosť zmluvy, t. j. o 1 rok. (čl. III. bod 1 a 2 zmluvy) Zmluva sa mala riadiť VOP vydanými veriteľom s účinnosťou od 01.08.2002, s ktorými sa dlžník oboznámil pri podpise zmluvy. (čl. III. bod 5 a 6 zmluvy)

13. Dňa 04.06.2004 uzavrela SISp ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom zmluvu o kontokorentnom úvere, ktorej predmetom bolo poskytnutie kontokorentného úveru č. XXXXXXXXXXXX/X/X veriteľom dlžníkovi za nasledovných podmienok: výška úverového rámca: 20.000,- Sk, úroková sadzba: premenlivá 11,85 % ročne, splatnosť úrokov: ročne, k 31.12. kalendárneho roka, konečná splatnosť úveru: 03.06.2005, poplatok za poskytnutie úveru: 2 % z výšky úverového rámca splatný pri podpise zmluvy, poplatok za správu úveru: 0,20 % z výšky úverového rámca / mesačne, č. sporozírového účtu dlžníka: XXXXXXXXXXXX/XXXX s tým, že úrokové sadzby mali byť platné ku dňu podpisu zmluvy a zmena výšky ktorejkoľvek úrokovej sadzby sa mala riadiť VOP veriteľa účinnými od 01.08.2002. (čl. I. zmluvy) Veriteľ sa zaviazal dlžníkovi poskytnúť úver takým spôsobom, že bude realizovať príkazy dlžníka na prevod alebo výbery finančných prostriedkov z účtu dlžníka č. XXXXXXXXXXXX/XXXX aj v prípade, ak nebude existovať dlžníková pohľadávka z účtu, ktorá vznikla v dôsledku pripísania platieb uskutočnených v prospech jeho účtu alebo vkladom hotovosti na tento účet, a to do výšky úverového rámca. Čerpanie úveru bol dlžník oprávnený požadovať až do času konečnej splatnosti v rozsahu dohodnutého úverového rámca. Veriteľ bol oprávnený odmietnuť vykonať príkaz dlžníka na prevod alebo na výber finančných prostriedkov, realizáciou ktorého by došlo k prekročeniu úverového rámca. Ak by bol rozsah čerpaného úveru väčší ako je úverový rámec v čase pred termínom konečnej splatnosti, bol dlžník povinný veriteľovi zaplatiť úrok z prečerpania v dohodnutej výške zo sumy, o ktorú je rozsah čerpaných peňažných prostriedkov väčší ako úverový rámec. (čl. II. body 1, 2 a 3 zmluvy) Dlžník sa zaviazal splatiť poskytnutý úver v dohodnutom čase, v stanovenom čase platiť úroky a poplatky dohodnuté v zmluve, ďalšie poplatky a náklady spojené s úverom a dodržiavať dohodnuté podmienky. (čl. II. bod 4 zmluvy) Zmluva bola uzavretá na dobu určitú 1 roka odo dňa podpísania zmluvy zmluvnými stranami, t. j. do dňa 19.02.2005. Doba trvania zmluvy sa však mala predĺžiť vždy o dobu jedného roka, ak dlžník neoznámí veriteľovi najneskôr v lehote 1 mesiaca pred uplynutím doby trvania zmluvy (pôvodnej alebo predĺženej),

že nemá záujem o predĺženie doby trvania zmluvy, maximálne však do dosiahnutia 65. roku veku dlžníka. V prípade predĺženia zmluvy sa mala splatnosť úveru predĺžiť o dobu, o ktorú bola predĺžená účinnosť zmluvy, t. j. o 1 rok. (čl. III. bod 1 a 2 zmluvy) Zmluva sa mala riadiť VOP vydanými veriteľom s účinnosťou od 01.08.2002, s ktorými sa dlžník oboznámil pri podpise zmluvy. (čl. III. bod 5 a 7 zmluvy)

14. Súd má zo svojej činnosti (napr. z konania vedeného pod spis. zn.: 6C/96/2014, 6C/86/2015, 6C/228/2014), že VOP SISp účinné od 01.08.2002 (na ktoré ako na dôkaz odkazoval žalobca v podanej žalobe avšak tieto súdu nepredložil) obsahovali ust. čl. 18 bod 18.14., podľa ktorého Klient výslovne súhlasí s tým, že Banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky, a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ako aj bez ohľadu na to, či Banka vzniesla v súvislosti s takouto Pohľadávkou akúkoľvek požiadavku, alebo nie, voči Klientovi na tretiu osobu, alebo previesť akékoľvek záväzky na tretiu osobu. Klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči Banke alebo previesť svoje záväzky voči nej na tretiu osobu výlučne s predchádzajúcim písomným súhlasom Banky.

15. Upomienkou zo dňa 13.01.2005 informovala SISp žalovaného o nepovolenom debetnom zostatku na účte č. XXXXXXXXXXXX a vyzvala žalovaného k úhrade sumy debetu ku dňu 31.12.2004 v sume 889,92 Sk (z toho poplatkov v sume 172,- Sk a riadnych úrokov 717,92 Sk) s upozornením, že ak nepovolený debetný zostatok nevyrovná do 10 dní od doručenia upomienky, pristúpi k vymáhaniu svojej pohľadávky súdnou cestou.

16. Z histórie pohybov na bankovom účte žalovaného č. XXXXXXXXXXXX za obdobie od 10.05.2000 do 31.12.2008 a od 01.01.2009 do 25.07.2011 vyplýva, že na tomto účte bol ku dňu 31.12.2004 záporný zostatok: - 21.118,32 Sk, ku dňu 12.12.2005 kladný zostatok: 33.943,28 Sk, ku dňu 11.06.2008 kladný zostatok: 2.765,28 Sk (posledný kladný zostatok na tomto účte) a ku dňu 31.05.2010 záporný zostatok: - 220,52 eur (tento sa následne len zvyšoval až na sumu 318,43 eur ku dňu 25.07.2011).

17. Z histórie pohybov na bankovom účte žalovaného č. XXXXXXXXXXXX za obdobie od 25.07.2011 do 26.09.2013 vyplýva, že tento účet mal byť založený dňa 25.07.2011, pričom bol naň pri založení uvedený záporný zostatok: - 312,80 eur a k tomuto dňu bol zároveň tento účet zaťažený riadnym úrokom v sume 5,63 eur a úrokmi z omeškania v sume 49,72 eur.

18. Listom zo dňa 11.10.2013 oznámila SISp žalovanému, že postúpila žalobcovi na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE uzavretej dňa 27.09.2013 pohľadávku z nepovoleného prečerpania na účte č. XXXXXXXXXXXX vo výške 368,15 eur s príslušenstvom.

19. Dňa 27.09.2013 uzavrela SISp ako postupca so žalobcom ako postupníkom zmluvu o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE, ktorej predmetom bolo odplatné postúpenie pohľadávok postupcu špecifikovaných v prílohe č. 1 zmluvy.

20. Listom zo dňa 21.11.2013 adresovaným žalovanému žalobca tento vyzval na zaplatenie celkovo sumy 368,15 eur (z toho istiny 312,80 eur, úroku 5,63 eur a úrokov z omeškania 49,72 eur) s odkazom na to, že túto pohľadávku z nepovoleného prečerpania na účte č. XXXXXXXXXXXX nadobudol postúpením od SISp zmluvou zo dňa 27.09.2013.

21. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „ObZ“), právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.

22. Podľa ust. § 261 ods. 3 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. ObZ v znení účinnom do 31.01.2013, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

23. Podľa ust. § 497 ObZ, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

24. Podľa ust. § 708 ods. 1 ObZ, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

25. Podľa ust. § 710 ObZ, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

26. Podľa ust. § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

27. Podľa ust. § 524 ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

28. Podľa ust. § 524 ods. 2 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

29. Podľa ust. § 2 ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa účinného od 31.12.1992 do 30.06.2007, na účely tohto zákona sa rozumie: a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti, b) predávajúcim podnikateľ, [4] § 2 ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb.] ktorý spotrebiteľovi predáva výrobky alebo poskytuje služby.

30. Podľa ust. § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení zákona č. 310/1999 Z. z. účinnom od 01.01.2000 do 24.11.2004, typovou zmluvou sa podľa tohto zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

31. Podľa ust. § 23a ods. 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení zákona č. 310/1999 Z. z. účinnom od 01.01.2000 do 24.11.2004, typová zmluva nesmie obsahovať a) neprímerané podmienky, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, najmä 1. podmienky, ktoré viažu predaj výrobku alebo poskytnutie služby na odobratie iného výrobku alebo na prevzatie inej služby, 2. podmienky, ktorými sa podmieňuje predaj výrobku alebo poskytnutie služby požiadavkou, aby spotrebiteľ zabezpečil pre predávajúceho ďalšieho spotrebiteľa, ktorý s ním uzavrie rovnakú alebo podobnú zmluvu; b) podmienky, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi.

32. Podľa ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 552/2008 Z. z. účinnom od 01.01.2009 (predtým ods. 7), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

33. Možno konštatovať (súd viazaný podľa ust. § 216 ods. 1 CSP opisom rozhodujúcich skutočností uvedených žalobcom v podanej žalobe), že v prejednávacom prípade žalobca (ako to aj sám uviedol v podanej žalobe) vyvodzoval svoju aktívnu vecnú legitímáciu v spore z tvrdenej právnej skutočnosti, že ako postupník postúpením pohľadávky zmluvou o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo dňa 27.09.2013 podľa cit. ust. § 524 OZ od SISp ako pôvodného veriteľa a postupcu nadobudol žalovanú pohľadávku s príslušenstvom vyplývajúcu z predmetnej zmluvy o bežnom účte (o sporožirovom účte, pôvodne s číslom 1031629439, neskôr prečíslovaného na XXXXXXXXXXXX a následne preúčtovaného na číslo XXXXXXXXXXXX) uzavretej medzi SISp ako bankou a žalovaným ako majiteľom účtu podľa cit. ust. § 708 ods. 1 ObZ, pričom v danom prípade malo ísť o pohľadávku z nepovoleného prečerpania (pričom nepovolené prečerpanie na tomto účte prekračovalo aj úverový rámec poskytnutý SISp žalovanému na základe zmluvy o kontokorentnom úvere podľa cit. ust. § 710 v spojení s cit. ust. § 497 ObZ, a to až do prípadného ukončenia tejto zmluvy o kontokorentnom úvere). Pokiaľ sa týka pasívnej vecnej legitímácie žalovaného, túto vyvodzoval z jeho dlžníckeho záväzku a z tej skutkovej okolnosti, že žalovaný ako dlžník nesplnil svoj záväzok vyrovať zostatok nepovoleného prečerpania peňažných prostriedkov na dotknutom účte vrátane jeho príslušenstva.

34. Súd vychádzal z toho, že v danom prípade išlo nesporne o pohľadávku pôvodného veriteľa SISp ako banky, ktorá vznikla zo záväzkovo-právneho vzťahu s jej klientom - žalovaným. Z tohto dôvodu je potrebné v súvislosti s postúpením tejto pohľadávky brať zreteľ aj na oprávnenie banky postúpiť pohľadávku za podmienok podľa cit. ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. Aj napriek tomu, že dotknuté cit. ust. § 92 ods. 8 je systematicky zaradené v 14. časti zákona č. 483/2001 Z.

z. upravujúcej ochranu klientov a bankové tajomstvo, nie je možné vykladať ho zužujúco len v rovine povinnosti banky chrániť bankové tajomstvo bez dopadu porušenia povinností banky na jej právne úkony vo vzťahu k iným osobám vstupujúcim s bankou do súkromno-právnych vzťahov. Ak by súd takýto výklad pripustil, poprel by najúčinnjší nástroj pôsobiaci voči banke, aby bolo zamedzené postupovanie „neukončených“ („živých“) obchodov s jej klientmi bez ich súhlasu a vedomia na iné subjekty, čím by nepochybne nemohol byť naplnený účel dotknutého ust. § 92 ods. 8, a to je ochrana klienta banky a bankového tajomstva. Výkladu súdu nasvedčuje aj dôvodová správa k tomuto ustanoveniu (pôvodne ust. § 92 ods. 7), ktorá doslova uvádza: „V odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou.“. Rovnako neobstojí ani prípadný argument, že OZ v dotknutých ustanoveniach upravujúcich inštitút postúpenia pohľadávky neobsahuje obmedzenie oprávnenia banky postúpiť pohľadávku voči klientovi na iný subjekt (obdobne ani zákon č. 129/2010 Z. z.), keďže úpravu podľa cit. ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. je v tomto prípade potrebné považovať za právnu úpravu špeciálnu (lex specialis) vo vzťahu k príslušným ustanoveniam OZ (lex generalis). Z cit. ust. § 92 ods. 8 tak možno vyvodiť, že banka je oprávnená (môže) postúpiť inému subjektu bez súhlasu klienta iba tú pohľadávku (resp. jej časť), ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu, a to iba za podmienky, že klient (dlžník) je napriek písomnej výzve banky nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením tejto časti svojho peňažného záväzku voči banke.

35. K rovnakému záveru o obsahu a zmysle právnej úpravy obsiahnutej v dotknutom ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. došiel napr. aj Krajský súd v Bratislave v uznesení spis. zn. 6Co/203/2015 zo dňa 19.05.2015 [„Z ust. § 92 ods. 8 zákona č. 482/2001 Z. z. (zákon o bankách) vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu. Dôvodová správa k tomuto ustanoveniu (pôvodne išlo o § 92 ods. 7) doslova uvádza: „V odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou“. Pokiaľ teda Slovenská sporiteľňa, a. s., postúpila zmluvou z 21.10.2010 predmetnú pohľadávku z úveru v celom rozsahu, postupovala v rozpore s § 92 ods. 8 zákona č. 482/2001 Z. z. Totiž keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatným celý úver (nedošlo k vyhláseniu jeho mimoriadnej splatnosti), Slovenská sporiteľňa a.s., nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru, vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Zmluva o postúpení pohľadávok z 21.10.2010 je preto neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.“], Krajský súd v Prešove v rozsudku č. k. 4Co/145/2014-341 zo dňa 11.03.2015, Krajský súd v Košiciach v rozsudku spis. zn. 11Co/898/2014 zo dňa 19.11.2015 [„Odvolací súd uvádza, že v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách spôsobilým predmetom postúpenia môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky) a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy potom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Nakoľko v konaní žalobca takýto dôkaz nepredložil, a to písomnú výzvu banky Slovenskej sporiteľne a.s., takéto postúpenie pohľadávky je neplatné v zmysle § 39 OZ pre rozpor so zákonom, a to pre nedodržanie zákonnej podmienky uvedenej v § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktorou je existencia písomnej výzvy banky klientovi na plnenie peňažného záväzku, s ktorou je klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní.“] a Krajský súd v Žiline v rozsudkoch č. k. 5Co/48/2016-123 zo dňa 23.02.2016, č. k. 11Co/79/2016-128 zo dňa 17.05.2016, č. k. 7Co/199/2016-124 zo dňa 29.06.2016, č. k. 7Co/270/2016-210 zo dňa 26.10.2016, č. k. 6Co/257/2016-230 zo dňa 25.01.2017 [v zmysle tohto: „Z cit. zákonného ustanovenia vyplýva, že banková pohľadávka (alebo jej časť) môže byť postúpená, ak je (1) splatná, a to až po predchádzajúcej (2) písomnej výzve a kumulatívne, ak je splnené (3) omeškanie dlžníka so splnením postupovanej pohľadávky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Uvedené ustanovenie je lex specialis k inštitútu cesie.... Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Predpoklady musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky (pozri rozsudky Krajského súdu v Prešove vo veciach sp. zn. 6Co/119/2013, 19Co/194/2015, 4Co/145/2014..., viaceré rozhodnutia Krajského súdu v Žiline, napr. spis. zn. 6Co/674/2015, 6Co/46/2016)] a o ktorých rozhodnutiach má súd vedomosť zo svojej činnosti (§ 186 ods. 1 CSP). Súd tak s odkazom na plejádu či už citovaných, alebo len označených rozhodnutí odvolacích súdov vychádzal z v predchádzajúcom odseku odôvodnenia tohto rozsudku uvedeného výkladu cit. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. (čl. 2 ods. 2 CSP)

36. Súd musí konštatovať, že v konaní nevyšlo najavo naplnenie vyššie uvedených podmienok pre vznik oprávnenia SISp ako banky postúpiť žalovanú pohľadávku voči jej klientovi (žalovanému) aj bez jeho súhlasu. V danom prípade totižto nevyšlo do rozhodnutia súdu v prejednávanej veci (07.04.2017) najavo (žalobca takéto skutkové tvrdenie vôbec neprodukoval a ani nepreukázal takéto prípadné skutočnosti), že žalovaný bol ku dňu postúpenia pohľadávky (27.09.2013) v omeškaní s splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke (ktorého plnenie bolo predmetom sporu) nepretržite

dlhšie ako 90 kalendárnych dní, a to aj napriek písomnej výzve SISp. Pokiaľ aj žalobca súdu predložil ako listinný dôkaz upomienku SISp zo dňa 13.01.2005, ktorou bol žalovaný vyzvaný na vyrovnanie nepovoleného debetného zostatku na dotknutom bankovom účte ku dňu 31.12.2004 v celkovej sume 889,92 Sk, súd poukazuje na to, že takáto prípadná pohľadávka SISp na zaplatenie sumy 889,92 Sk (29,54 eur) nebola bez najmenších pochybností predmetom postúpenia, a to vzhľadom k tomu, že zostatok na bežnom účte žalovaného bol ku dňu 11.06.2008 kladný, a to vo výške 2.765,28 Sk (91,79 eur), z čoho jednoznačne vyplýva, že žalovaný pohľadávku SISp v sume 889,92 Sk zodpovedajúcej nepovolenému debetnému zostatku na dotknutom bežnom účte ku dňu 31.12.2004 uhradil (resp. SISp túto svoju pohľadávku uspokojila z pripísaných peňažných prostriedkov, vkladov na dotknutý bežný účet žalovaného uskutočnených v období od 13.01.2005 do 11.06.2008). Upomienku zo dňa 13.01.2005 tak nebolo možné považovať v danom prípade za výzvu banky podľa cit. ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z.

37. Zároveň nevyšlo v konaní najavo (a ani žalobca neprodukoval takéto tvrdenia), že by žalovaný ako dlžník udelil SISp ako banke súhlas na postúpenie (a tento v zmysle ďalej uvedeného nemožno vyvodzovať ani z ust. čl. 19 bod 19.16. VOP), žalovanej pohľadávky.

38. Vzhľadom k vyššie uvedenému nenaplneniu podmienok podľa cit. ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. pre vznik oprávnenia SISp postúpiť žalovanú pohľadávku na žalobcu bez súhlasu žalovaného, súd hľadel na dvojstranný právny úkon SISp a žalobcu, t. j. na zmluvu o postúpení pohľadávok č. 0935/2013/CE zo dňa 27.09.2013 v časti postúpenia žalovanej pohľadávky s príslušenstvom, ako na (absolútne) neplatný právny úkon urobený v rozpore so zákonom podľa cit. ust. § 39 OZ. Na absolútnu neplatnosť právneho úkonu súd totiž prihliada bez toho, aby to strana sporu namietala, teda z úradnej povinnosti (ex officio). Na základe neplatného právneho úkonu však žalobca nemohol nadobudnúť žalovanú pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými a teda nemohol vstúpiť do práv veriteľa a súčasne nebol oprávnený požadovať od žalovaného ako dlžníka uspokojenie žalovanej pohľadávky s príslušenstvom.

39. Na uvedenom nemení nič ani vyššie cit. ust. čl. 18 bod 18.14. VOP, podľa ktorého klient (dlžník, žalovaný) mal výslovne súhlasiť s tým, že SISp ako Banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky, a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ako aj bez ohľadu na to, či Banka vzniesla v súvislosti s takouto Pohľadávkou akúkoľvek požiadavku, alebo nie, voči Klientovi na tretiu osobu. Súd totiž považoval túto zmluvnú podmienku za neprimeranú podmienku podľa cit. ust. § 23a ods. 2 písm. a) zákona č. 634/1992 Zb. účinného tak v čase uzavretia zmluvy o sporožirovom účte medzi SISp a žalovaným dňa 10.05.2000, ako aj v čase vydania VOP účinných od 02.08.2002, ktorá je absolútne neplatnou pre rozpor so zákonom podľa cit. ust. § 39 OZ. Na daný záväzkovo-právny vzťah medzi SISp a žalovaným založený predmetnou zmluvou o sporožirovom účte sa bez akýchkoľvek pochybností primerane vzťahovala úprava podľa cit. ust. § 23a zákona č. 634/1992 Zb., t. j. úprava typových (neskôr spotrebiteľských) zmlúv, keďže v zmysle cit. ust. § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. sa typovou zmluvou rozumela zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Je bez najmenších pochybností, že v dotknutom záväzkovo-právnom vzťahu mal žalovaný postavenie spotrebiteľa [§ 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 634/1992 Zb.] a rovnako aj to, že SISp v danom prípade mal postavenie podnikateľa [§ 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 634/1992 Zb. v spojení s § 2 ods. 2 ObZ]. Rovnako možno bez najmenších pochybností konštatovať, že všetky zmluvy uzavreté medzi SISp a žalovaným mali takú podobu, že boli uzavierané vo viacerých prípadoch a spotrebiteľ ich obsah zjavne ovplyvniť nemohol (čo platí rovnako aj pre VOP).

40. V zmysle cit. ust. § 23a ods. 2 písm. a) zákona č. 634/1992 Zb. možno považovať za neprimeranú podmienku len takú zmluvnú podmienku v typovej zmluve, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladala nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán. [vymedzenie takejto podmienky v ďalších bodoch 1 a 2 ust. § 23a ods. 2 písm. a) s ohľadom na použitý výraz „najmä“ možno považovať len za demonštratívne]. Súd v danom prípade dospel k záveru o naplnení tejto podmienky a deklaroval neplatnosť dotknutej zmluvnej podmienky uvedenej v cit. ust. čl. 18 bod 18.14. VOP ako neprimeranej podmienky. (neprijateľnosť obsahovo totožnej zmluvnej podmienky SISp súd judikoval už v rozsudku č. k. 6C/96/2014-82 zo dňa 13.10.2015 potvrdeného rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 5Co/48/2016-123 zo dňa 23.02.2016, v rozsudku č. k. 6C/177/2014-83 zo dňa 06.10.2015 potvrdeného rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 11Co/79/2016-128 zo dňa 17.05.2016, rozsudkom č. k. 6C/117/2013-87 zo dňa 22.01.2016 potvrdenom rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 7Co/199/2016-124 zo dňa 29.06.2016, rozsudkom č. k. 6C/285/2013-172 zo dňa 01.03.2016 potvrdenom rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 7Co/270/2016-210 zo dňa 26.10.2016; súd má o tom vedomosť zo svojej činnosti - išlo o vec toho istého zákonného sudcu, ako v prejednávanej veci).

41. Naplnenie uvedeného predpokladu pre deklarovanie neprimeranosti dotknutej podmienky, t. j. že zakladala nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán na škodu spotrebiteľa, súd videl v tom, že jednak touto zmluvnou podmienkou banka zrejme obchádzala už uvedené ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. (resp. v čase účinnosti VOP do 31.12.2008 ods. 7) a súčasne v tom, že spotrebiteľ (v danom prípade žalovaný) už vopred pri samotnom uzavretí zmluvného vzťahu s bankou mal dať súhlas s postúpením akýchkoľvek pohľadávok bankou voči nemu ako dlžníkovi, resp. s prevodom akýchkoľvek záväzkov banky voči nemu, na tretiu osobu (teda aj na zahraničný subjekt, voči ktorému domôcť sa práva zo strany spotrebiteľa by bolo sťažené), zatiaľ čo spotrebiteľ vôbec takýto súhlas banky na postúpenie pohľadávky voči banke, resp. prevod záväzku voči banke, na tretiu osobu nedostal a bol oprávnený na postúpenie pohľadávky, resp. prevod záväzku, voči banke na tretiu osobu zásadne s jej predchádzajúcim písomným súhlasom. Takáto úprava práv a povinností podnikateľa (v tomto prípade banky - SSp) a spotrebiteľa (v tomto prípade žalovaného) zjavne zakladala nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán na škodu spotrebiteľa.

42. S poukazom na uvedené dôvody tak súd dospel k záveru o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní, t. j. o tom, že žalobca nepreukázal, že je nositeľom ním v konaní uplatneného práva voči žalovanému, a preto žalobu z tohto dôvodu už bez ďalšieho (tomu zodpovedá, že sa už nezaoberal samotným prieskumom žalovaného nároku a súčasne v rámci právneho posúdenia sa už nezaoberal ani právnym vyhodnocovaním všetkých skutkových zistení uvedených vyššie v odsekoch č. 9 až 20 odôvodnenia tohto rozsudku) zamietol v rozsahu, na ktorom žalobca po jej čiastočnom späťvzatí podaním zo dňa 21.07.2015 zotrval, tak ako je to uvedené v prvej vete výroku tohto rozsudku.

43. Podľa ust. § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

44. Podľa ust. § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatí žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

45. Podľa ust. § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

46. Podľa ust. § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

47. Podľa ust. § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatí žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

48. Podľa ust. § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

49. Súd zároveň rozhodol týmto rozsudkom aj o zastavení konania o časti žaloby (§ 145 ods. 2 CSP), ktorou si žalobca uplatňoval právo na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 312,80 eur od 01.01.2015 do zaplatenia, a to na základe podania žalobcu zo dňa 21.07.2015, ktorým v tejto časti zobral žalobu späť.

50. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

51. Podľa ust. § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

52. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

53. Žalovaný bol v konaní v celom rozsahu úspešný, by bolo namieste priznanie mu nároku na náhradu trov konania. Za úspešného súd považoval žalovaného aj v časti konania, ktoré bolo na základe čiastočného späťvzatia žaloby žalobcom zo dňa 21.07.2015 zastavené a teda žalobca procesne zavinil zastavenie tejto časti konania, keďže žalobu čiastočne zobral späť nie však pre správanie samotného žalovaného. (§ 256 ods. 1 CSP) V prejednávaní veci však možnosť priznania náhrady vylučovalo to, že žalovanému v tomto konaní preukázateľne žiadne účelne vynaložené výdavky ako trovy konania nevznikli, a preto súd o nároku na náhradu trov konania podľa ust. § 262 ods. 1 CSP rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku (k tomu uznesenie Najvyššieho súdu SR spis. zn. 6Cdo/544/2015 zo dňa 26. októbra 2016).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku s výnimkou časti podľa poslednej vety jeho výroku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Proti tomuto rozsudku v časti podľa poslednej vety jeho výroku odvolanie nie je prípustné. (§ 357 CSP)
Podľa ust. § 125 ods. 1 CSP, odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ust. § 125 ods. 3 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).